

qui vient de s'effectuer icy". Uit deze woorden zou men moeten opmaken, dat Renard en de zijnen op verzoek der Rotterdamsche patriotten naar deze stad gekomen waren.

Ook hadden zich al eenige burgers ter vergadering gevoegd met verzoek den vrijheidsboom te mogen planten. De raadsleden werden verzocht daarbij tegenwoordig te willen zijn „om zulks te meerder luyster bij te zetten". Er werd besloten, dat de plechtigheid op 23 Januari half twee uur des namiddags zou plaats hebben. Tevens verzochten deze burgers het stadsbestuur om, ten einde door het lossen van schoten den luister der plechtigheid te verhoogen, hun geweren uit te reiken. Dit verzoek werd echter niet toegestaan maar in deliberatie gehouden.

Hoe intusschen de Franschen in de stad zich gedroegen? Daar is maar weinig van bekend. Waren ergerlijke plunderingen voorgekomen, dan zouden deze zeker niet geheim gebleven zijn. Dat er onder de Franschen toch wel vreemde elementen waren blijkt uit eenige op 30 Januari ingekomen klachten, dat in het pakhuis van Twiss op de Nieuwehaven ingekwartierde Franschen „geweldige brutaliteiten" aan een getrouwde vrouw gepleegd hadden en dat ook in het Koningshoofd in de Baan allerlei excèssen begaan waren. Verder had een drietal horlogemakers, Van den Berg in de Stadhuissteeg, Trenité op de Noordblaak en Van Pelden op de Hoogstraat geklaagd, dat bij hen zich verscheiden Fransche militairen vervoegd hadden om horloges te koopen, welke zij met de zoo goed als waardelooze assignaten hadden betaald. Ik geloof niet, dat de horlogemakers hun schade vergoed gekregen hebben. Wel besloot de Raad, dat van de klachten „ilico" aan den Franschen commandant kennis gegeven zou worden; maar verder is er van deze gevallen niets meer te vinden. Ook bij den kastelein in den Doelen werd door de Franschen met assignaten betaald; op zijn vraag of hetgeen verteerd werd, door de stad vergoed zou worden, kreeg hij tot antwoord, dat slechts verteringen, waartoe door den Raad machtiging gegeven was, vergoed zouden worden. De Fransche officieren betaalden het briefport zelfs niet met assignaten maar weigerden elke betaling, zooals de commies der posterijen aan den Raad kwam be-